మృత్యు క్షణాలు!

ఎమ్.వి.వి. సత్యనారాయణ

సునంద భర్తవంక చూసింది. ఆహ్లాదంగా నవ్వింది.

శివరామయ్య స్టీరింగ్ వీల్ మీద దృష్టివుంచే ఓరగా భార్యను చూశాడు. సొట్టలు పడుతున్న ఆమె బుగ్గలవంక అపురూపంగా చూస్తున్నాడు.

"కారు ఘాట్ రోడ్డు ఎక్కుతోంది. కాస్త దృష్టి అటు వుంచండి బాబూ!" అంది సునంద గారాబంగా.

"అప్సరసవి నువ్వు ప్రక్కన వుంటే ప్రమాదాలు జరగక ఏమవుతాయి?" పకపక నవ్వాడు శివరామయ్య.

"అయితే నన్ను యిక్కడే దింపెయ్యండి!"

"ఈ పరిస్థితిలో కారు ఆపినా ప్రమాదమే!"

ఆమె మనోహరంగా నవ్వింది.

"కాటేజ్ బుక్ చేయించాను. వారం రోజులవరకూ మనం విశాఖపట్నం తిరిగి వెళ్ళం! నీ హొయలతో నాకు స్వర్గం చూపిస్తావో...." కొంటెగా చూశాడు శివరామయ్య.

"పాండి బాబూ! సిగ్గులేని మాటలు!" అరచేతులతో మొహం కప్పుకొంది సునంద.

కారు నిట్టనిలువుగా వున్న కొండ ఎక్కుతోంది.

శివరామయ్య మాటలు ఆపి డ్రైవింగ్ మీదే దృష్టి నిలిపాడు.

సునంద కారులోంచి బయటకు చూస్తోంది. చుట్టూ విశాలంగా పరచుకున్న కొండలు! పచ్చటి ప్రకృతి కొండలమీదా లోయలలోనూ కనువిందుగా కనిపిస్తోంది. రకరకాల పూల మొక్కలు కొండల అంచుల్లో పెరిగి పచ్చదనంకి రంగులు అద్దుతున్నాయి. పక్షుల కిలకిలా రావాలతో బాటుగా ఎక్కడో జలపాతం దూకుతున్న చప్పుడు! లోయలలో మబ్బులు ప్రకృతితో సయ్యాట లాడుతున్నాయి.

సునందకు పరవశంగా వుంది. నగర జీవితంతో తనకి మొహం మొత్తిపోయింది. తన భర్త 'ఆకాశగంగ'కి ప్రయాణం అనగానే తాను ఎక్కడికో అనుకొంది. 'ఆకాశగంగకి' వెళ్ళే ప్రయాణం యింత మనోహరంగా వుంటుందంటే తాను ఎగిరి గంతేసి ఒప్పుకునేదే! ఆయనచేత అంతగా బ్రతిమాలించుకొనేదికాదు.

ఇంతా చూస్తే 'ఆకాశగంగ'విశాఖపట్టణానికి తొంభై మైళ్ళ దూరంలో ఉందట. భారత ప్రభుత్వపు టూరిజం శాఖ ఆకాశగంగ ప్రాంతాన్ని చక్కటి విహార ప్రాంతంగా తీర్చిదిద్దడానికి కోట్లు ఖర్చుపెట్టినట్లు భర్త చెప్పాడు. నిజమే అయుండాలి! లేకపోతే యింత కొండల మార్గంలో రోడ్డు ఎలా వేశారు?

ఆకాశగంగ ప్రాంతంలో విశాలమైన సరస్సూ, దానిలో, పడవలూ, దాని ఒడ్డున వేసవి విడిది

కుటీరాలూ....

ఊహించుకొంటేనే తన మనసు పులకరిస్తోంది. తన భుజంమీద చేయిపడి సునంద ప్రక్కకు తిరిగింది. భర్త తనవంకే ప్రేమగా చూస్తున్నాడు.

"ఘూంట్ రోడ్డు ప్రయాణమయిపోయింది! మరో అర మైలులో కాటేజెస్ ఎదురౌతాయి" అన్నాడు శివరామయ్య.

సునంద సంతోషంగా చూసింది.

"కారు ఆపారేం?" అడిగింది.

"ఒక్కసారి నువ్వు ఈ కొండలను పరవశంగా చూస్తోంటే నిన్ను నా కెమెరాలో బంధించాలని...." అన్నాడు శివరామయ్య.

సునంద తటపటాయించింది. మెల్లగా కారు దిగింది. శివరామయ్య చుట్టూ చూచి చటుక్కున ఆమెను ఎత్తుకొన్నాడు.

సునంద కెవ్వుమన్నది.

ఆమె మనసు కీడు శంకిస్తోంది. నిర్మానుష్యం! ఈ ప్రదేశంలో తన భర్త తనను ఏంచేయబోతున్నాడు? తనని మధ్యలో ఎందుకు కారు దింపాడు? కొండలోయల్లోకి విసిరి పీడ వదిలించుకొంటాడా? తాను అతడికి చేసిన ద్రోహం ఏమిటి? తన భర్తకు స్త్రీలతో సంబంధాలున్నట్టు తాను చూచాయగా విన్నది. తనని అడ్డు తప్పించుకోవడానికి ఈ 'ఆకాశగంగ' ప్రయాణం ఒక మిష కాదు గదా!

"ఎందుకు సునందా అరుస్తావు? నేను నిన్ను రేప్ చేస్తోన్నట్టు?" నవ్వుతున్నాడు శివరామయ్య.

సునంద లావుపాటి స్త్రీ. ఇల్లు వదలిపెట్టని స్త్రీ

కావటంవలన కొవ్వుపట్టిన కండరాలు! సునంద సున్నగా ఏపుగా పెరిగిన అరటిచెట్టులాగా వుంది. అయినప్పటికీ కసరత్తు చేసినట్టు ఒళ్ళు నిగనిగలాడుతోంది.

"నన్ను.. నన్ను....ఏం చేయబోతున్నారు?" అడిగింది సునంద.

"స్వర్గం చూపిస్తాను" శివరామయ్య ఆమెను అందిన చోటనల్లా ముద్దులు పెట్టుకొన్నాడు. ఆమె దుస్తులు గాలికి ఎగిరిపోతున్నాయి. అవయవాలు అర్ధనగ్నంగా బయటపడుతున్నాయి.

శివరామయ్య ఆమె చెంగు నోట కరచాడు.

క్రింద ఘాట్ రోడ్‌లో వాహనం వస్తోన్న చప్పుడయింది.

సునంద అతడిని విడిపించుకొని కారువద్దకు పరుగెత్తింది.

శివరామయ్యకు నెత్తిన కుండెడు చల్లటి నీళ్ళు క్రుమ్మరించినట్టయింది. కాళ్ళు ఈడ్చుకొంటూ కారువద్దకు నడిచాడు.

సునంది రుసరుసలాడుతోంది.

శివరామయ్య కారు స్టార్టుచేశాడు.

రోడ్డు సాఫీగా వుంది. దారిప్రక్కగా విశాలమయిన బండరాళ్ళు. అల్లిబిల్లిగా పెరిగిన బతాణీ పొదలు!

రియర్ వ్యూ మిర్రర్ లో వెనక్కి చూశాడు శివరామయ్య—వెనక ఓ కారు వస్తోంది. కారునిండా జనం ఉన్నారు. శివరామయ్య దీక్షగా వాళ్ళవంకే చూస్తున్నాడు.

అతడి కళ్ళు మెరిశాయి.

సునంద యివేమీ పట్టించుకొనకుండా ముందుకు

చూస్తోంది. రోడ్డు వృత్తాకారంలో తిరుగుతోంది. దానికి ఆనుకొనే విశాలమైన సరస్సు వుంది.

ఇంత ఎత్తులో సహజమైన జలాశయం!

జలాశయానికి ఒక ప్రక్కగా వరుసలు వరుసలుగా కాటేజెస్. కారు పార్కింగ్ ప్లేస్‌లో ఆగింది.

శివరామయ్య కారు దిగాడు.

పార్కింగ్ ప్లేస్‌లో వున్న బాయ్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. తనవద్దనున్న లిస్టు చూశాడు. కారు నెంబర్ వంక పరిశీలనగా చూశాడు.

“శ్రీ & శ్రీమతి శివరామయ్య” అన్నాడు వినయంగా.

శివరామయ్య తలూపాడు.

“కాటేజ్ నెంబర్ పదహారు!” అన్నాడు అతడు తాళంచెవులు అందిస్తూ.

శివరామయ్య సునందవైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

సునంద అప్పటికే కారు దిగింది.

ఇద్దరూ కాటేజ్ పదహారు వైపు నడవసాగారు.

2

తలుపు తెరిచాడు శివరామయ్య.

ఆమెను చూచి నోరావులించాడు.

లిలీ! మంచులో తడిసిన అచ్ఛమైన లిలీపువ్వులాగా వుంది.

“ఏం చేస్తోంది మీ పతివ్రత?” అడిగింది లిలీ.

“స్నానం!” అన్నాడు శివరామయ్య గొంతు పెగల్చుకొని.

లలీని చూస్తోంటే అతనికి మాటలు కరువయ్యాయి.

లిలీ అయిదడుగులలోపు ఎత్తు వుంటుంది. సన్నగా వున్నప్పటికీ తీర్చిదిద్దిన అవయవాలు. తేనె రంగు కళ్లు,

కళ్ళచుట్టూ సన్నటిరేఖాల్లాగా కాటుక....ఒంటికి బిగుతుగా అతుక్కుపోయిన గౌనూ, గౌనులో లిలీ యవ్వనం ఎత్తులూ, మెడలోంచి దిగి ఎత్తు ప్రదేశాల మధ్య మాయమవుతోన్న స్టీల్ చెయినూ, కత్తిరించిన జాత్తూ, ఎర్రటి పెదిమలు లిలీ సొత్తులు.

"లిలీ! నీ గుండెల బరువు ఒక ఎత్తు, మిగతా శరీరం ఒక ఎత్తు...." నోరు చప్పరించాడు శివరామయ్య.

"ఆ మాట మీ పతివ్రతకి చెప్పనా?" లిలీ కొంటెగా నవ్వింది. భార్య ప్రసక్తి రాగానే శివరామయ్య చప్పబడి పోయాడు.

"అన్నట్టు నువు తిన్నగా యిక్కడికే వచ్చేశావేం?"

"ఏం భయిమా?"

"అబ్బే....మన వ్యవహారం...."

"సునందకి పరిచయం అయితే మన ఎపార్టుమెంటు మధ్య రాకపోకలు మరింత సులువవుతాయి."

"ఎలా?"

శివరామయ్య మాట ముగియకముందే బాత్ రూం తలుపు తెరుచుకొన్న చప్పుడయింది.

సునంద తల తుడుచుకుంటూ గదిలోకి వచ్చింది. గుమ్మంలో భర్తతో పాటు ఎవరో నిలబడి వుండటం చూచింది.

"ఎవరండీ బయటే నిలబెట్టి మాట్లాడుతున్నారు?" సునంద భర్తను సమీపించింది.

లిలీ పకపక నవ్వి, "గుడ్ మార్నింగ్ మేడమ్! నేను చెబుతూనే వున్నాను. మీ శ్రీమతిగారు ఏమీ అనరు. లోపలికి రానివ్వండి! అని. కాని మీవారు ఏకపత్నీ వ్రతులు! భార్యా విధేయులు!" అంది.

సునంద తెల్లబోయింది. అంతలోనే తేరుకొంది. లిలీకి గుడ్ మార్నింగ్ చెప్పింది.

"నేనూ, మా వారూ మీకు తెలుసా?" అడిగింది సునంద.

లిలీ తల అడ్డంగా త్రిప్పి, "విశాఖపట్నంలో మనం తరచు ఎదురౌతూ పోతోన్నప్పటికీ మనం పలకరించుకోలేదు. చూశారా! ఈ కొండలమీద మనం ఆత్మీయులమయ్యాం!"

"మీది వైజాగా?"

"చూశారా, మీరుకూడా నన్ను బయటే నిలబెట్టి మాట్లాడుతున్నారు."

శివరామయ్య అంతసేపూ ఆమెనే చూస్తోన్నవాడల్లా చప్పున దారి యిచ్చాడు. సునంద నుదురు చిట్లించింది.

ఈమె ఎవరు? ఇంత కలుపుగోలుతనంగా మాట్లాడటానికి కారణం ఏమిటి? ఈమెది నిజంగా విశాఖపట్టణమా? ఈమెను తాను ఎక్కడా చూసినట్టులేదు. అయినా తాము యిక్కడ కాటేజ్ తీసుకున్నట్టు ఈమెకు ఎలా తెలుసు?

లిలీ గదిలోకి వచ్చింది.

"నా పేరు లిలీ.... ఈ లోకంలో లిలీ పువ్వులాగానే ఒంటరిని!" అంది సునందను పరీక్షగా చూస్తూ.

"కూర్చోండి!" సునంద కుర్చీలు చూపించింది.

లిలీ చటుక్కున కూర్చుంది.

"రిజిష్టర్‌లో కాటేజెస్‌లో దిగినవాళ్లు ఎవరా అని వెతికాను. విశాఖపట్నంనుండి వచ్చిన జంట మీరొక్కరే! శివరామయ్యగారంటే వైజాగ్‌లో పెద్ద బిజినెస్

మాగ్నెట్‌గా చెప్పుకోవడం విన్నాను. వారే మీరను కొంటాను!" అంది లిలీ చక్రాల్లాంటి కళ్ళు త్రిప్పి.

శివరామయ్య ఉబ్బి తబ్బిబ్బయ్యాడు. కుర్చీలో కూలబడ్డాడు.

"మీరు విన్నది నిజమే!" అన్నాడు.

సునంద తన భర్తను కోపంగా చూస్తోంది.

పరాయి ఆడదాన్ని చూస్తే ఈయన ఎందుకలా మెలికలు తిరుగుతారు? కోపాన్ని పండ్లసందున బిగబెట్టి, "ఏమండీ బయటకు వెళ్ళి అరటిపండ్లు తీసుకురండి! లిలీగారికి హార్లిక్స్ కలుపుతాను!" అంది.

శివరామయ్య లేచాడు.

లిలీ పకపక నవ్వింది. "వైజాగ్‌లో తప్ప బుట్టారండి! అక్కడి నేటివ్స్‌కి అతిథి సత్కారం అనే మాటే తెలియదు!"

శివరామయ్య నవ్వి బయటకు నడవబోయాడు.

"ప్లీజ్ నాకు యిప్పుడు ఏం వద్దు!" లిలీ లేచి సునంద చేతులు పట్టుకొంది.

"మీరు ఒకసారి నా కాటేజ్‌కి రండి! ప్లీజ్!" అంది.

సునంద తలూపి, "తర్వాత వస్తాను. కాటేజ్ నెంబర్ ఎంత?" అంది.

"ఈ కాటేజెస్ వరసకి అవతల చిట్టచివరది—నెంబర్ నలభై!" అంది లిలీ.

తల త్రిప్పి చూసింది లిలీ.

శివరామయ్య ఆమెవైపు దొంగ చూపులు చూస్తున్నాడు.

"బయటకు వస్తారా?" అడిగింది లిలీ.

శివరామయ్య తన భార్యవైపు చూశాడు.

సునంద అతడిని గమనించనట్టుగా నటిస్తోంది.

తన భార్యకు చెప్పి, శివరామయ్య లిలీ వెంట నడిచాడు.

గదిలోని టెలిఫోన్ గణగణలాడింది.

సునంద చిరాకుగా టెలిఫోన్ వున్న బల్లను సమీపించి రిసీవర్ ఎత్తింది.

"హలో.... ఈజిట్ కాటేజ్ నెంబర్ సిక్స్‌టీన్!" అవతల వినిపించింది.

"అవును."

"మీరెవరు మాట్లాడుతున్నారు?"

సునంద ఓపిక తెచ్చుకొని, "మీరు యెవరు?" అంది.

"శ్రేయోభిలాషిని! ప్రస్తుతానికి అంతే!"

"నేను సునందను. మావారు...."

"శివరామయ్యగారికి లిలీతో సంబంధం వున్నట్టు మీకు తెలుసా?"

"మీరు యెక్కడినుండి మాట్లాడుతున్నారు?"

"ఆకాశగంగ!"

"కాటేజ్ నుండా?"

"అది మీకు అనవసరం! మీకు కావలసిన విషయం చెప్పాను!"

"............"

"లిలీ మీకు చెప్పినట్టు కాటేజ్ నెంబర్ నలభైలో దిగలేదు."

"మరి...."

"మీరు దిగిన కాటేజ్‌కి సరిగా వెనక!"

"వ్చ్...."

"ఇందాక ఆమెను దిగబెట్టడానికి వెళ్ళి శివరామయ్య ఆమెతో శృంగారం వెలగబెట్టుతున్నాడు తెలుసా!"

సునంద కోపంగా రిసీవర్ లోకి చూసింది.

"ఈ కటిక నిజం మీకు కోపాన్ని కలిగిస్తోందేమో!"

"అయితే ఎందుకు చెప్పారు?"

"మీరంటే యిష్టం కాబట్టి!"

"నేను పెళ్ళయినదాన్ని!"

"మా ఆయనకో నీతి నీకో నీతి కాదు!"

"మగాడు గడ్డి కరుస్తాడు!"

"గడ్డికాదు — వెరైటీ!"

సునంద చటుక్కున ఫోన్ పెట్టేసింది.

3

లిలీ పకపక నవ్వుతోంది.

శివరామయ్య ఆమెవంక వింతగా చూశాడు. నగ్నంగా ఆమె శరీరం కదులుతోంది.

"నీకు మతిపోలేదుకదా! అనవసరంగా మా కాటేజ్ కి వచ్చావు. సునందకి అనుమానం పుట్టించావ్ ...."

"నువ్వు నా వంక అలా తినెయ్యకుండా చూడ వలసింది!"

"నీ అందాన్ని గాను దాచటంలేదు."

లిలీ బయటకు చూస్తోంది. కాటేజెస్ ప్రక్కనుండి కొండల మధ్యగా లోయ కనిపిస్తోంది. లిలీ కళ్ళు తళతళ లాడాయి.

"మీ పతివ్రత లోయలోకి దిగుతోంది!" అంది లిలీ.

శివరామయ్య చటుక్కున లుంగీ పంచ కప్పుకొని లేచాడు.

సునంద లోయలోకి దిగుతోంది. ఆమె పమిటిచెంగు గాలికి ఎగురుతోంది.

"పద! ఆమెను వెంటాడుదాం! ఆత్మహత్య చేసు

కోటం లేదుకదా!" కంగారు పడ్డాడు శివరామయ్య.

లిలీ పకపక నవ్వింది. "ఆడదాని మన స్తత్వం మీకు అసలు వంట పట్టలేదు. ఆత్మహత్య చేసుకొనే ఆడది అంత ట్రిమ్‌గా అలంకరించుకోదు!"

"చూడు లిలీ!" అన్నాడు శివరామయ్య, ఆమె మీదకు గౌను విసిరి. ఆమె గౌను ఛాతీకి అడ్డంగా కప్పుకొని కిటికీలోంచి చూసింది.

లోయలోకి యెవరో మగాడు దిగుతున్నాడు. అతడి భుజం ఒక్కటే కనిపిస్తోంది. కాటేజ్ గోడ అడ్డం వస్తోంది.

"మీ పతివ్రత యెవరినో ఆకర్షించి తీసుకువెళ్తోంది!" అంది లిలీ.

శివరామయ్య పళ్ళు పటపట నూరాడు.

"వెధవను చంపేస్తాను!" నిప్పులు కక్కాడు శివరామయ్య.

లిలీ తన గుండెలతో అతడి వీపును రాస్తోంది.

"నువ్వు నాలో జ్వాల రేపినట్టుగా ఆమెలో మరెవరో రేపుతారు."

"ఇద్దరినీ కలిపి చంపేస్తాను!"

"పిచ్చి శివం! నీకు ఆమె శరీరంమీద మోజు లేనప్పుడు యెవరో ఆ శరీరాన్ని వాడుకొంటే నీకు యెందుకు కోపం?"

"అది నా పెళ్ళాం!"

"నన్ను కూడా జార్జి 'నా పెళ్ళాం!' అంటే...."

"లిలీ! ఈ రోజు నీకు ఏమయింది? ఆడ పక్షపాతం చూపుతున్నావు!"

"శివం! నీకు ఆమె వెనుక మూలుగుతోన్న ఆ స్త్రీకావాలి.

అల్యూమినా ఫ్యాక్టరీ తన పేరుమీదనుండి ఆమె నీకు బదిలీ చేయాలి! అంతే! నువ్వు ఆమెకు పెళ్ళి మొగుడివి. అంతే!"

శివరామయ్య మౌనంగా లోయలోకి చూస్తూండి పోయాడు.

సునంద మెట్లు దిగుతోంది.

మెట్లు ఆఖరయి సమతలమైన నేలవచ్చింది. సునంద మొక్కల దగ్గరకు నడిచింది. క్రింద విశాలమైన అరల్లాగా లోయ సుడులు తిరుగుతోంది. కొండ మలుపుతో బాటు పరచుకొన్న లోయ ఆ తర్వాత కనిపించటంలేదు. సునంద కళ్ళు నిశ్చలంగా చూస్తోన్నాయి.

ఆ ప్రక్కనుండి యెవరో లోయలో దిగుతున్నారు. సునంద అతడిని తదేకంగా చూస్తోంది. గడ్డిలోంచి రాళ్ళ మీదగా దిగుతున్నాడు.

కాలు జారితే....

అతడు సునందను క్షేమంగానే సమీపించాడు.

"మీ పేరు సునంద కదూ!" అడిగాడతడు.

సునంద ఆశ్చర్యంగా చూసి తలూపింది. అంతలోనే చటుక్కున గుర్తొచ్చినట్టు వెనక్కి తిరిగి లోయ పై భాగానికి చూసింది.

"మీ ఆయన యింతలో రాడు! లిలీ రానివ్వదు!" నవ్వాడు అతడు.

సునంద చురుకుగా చూసి, "మీరేనా నాకు ఫోన్ చేశారు!" అంది.

అతడు తలూపాడు.

"మావారు మీకు యెలా తెలుసు?"

"ఆ రేళ్ళనుండీ తెలుసు. మీ దాంపత్య సౌఖ్యం

గురించి కూడా..."

"మా విషయంలో మీకేమిటి ఇంటరెస్టు?"

"ఐ లవ్ యూ...."

"షటప్!"

"ప్లీజ్ సునందా! నేనెవరినో నీకు తెలియకపోవచ్చు. యూనివర్సిటీలో నువ్వు సైకాలజీ చదివే సంవత్సరమే నేను హౌస్ సర్జన్ చేస్తున్నాను. యూనివర్సిటీలో నీ అందం గురించి చెప్పుకొనేవాళ్ళు. మెడికల్ కాలేజ్ నుండి పని కట్టుకొనివచ్చి మీ లేడీస్ హాస్టల్ వద్ద కాచుకొందేవాడిని. ప్లీజ్ నిన్ను మరిచిపోలేకపోతున్నాను."

"సిగ్గులేదూ.... నిన్ను.... నాకు పెళ్ళయింది!"

"నీకు పెళ్ళయినా నీ జిగి తగ్గలేదు...."

అతడి చెంప చెళ్ళుమంది. ఆమె చేతిలోని హాండ్ బాగ్ అటూ యిటూ వూగింది.

"చూడబోతే నీకు పిచ్చిలాగా వుంది! ఏమిటా ప్రేలాపన!"

అతడు చటుక్కున ఆమె చెయ్యి అందిపుచ్చుకొని ముందుకు లాగాడు. సునంద ముందుకు తూలింది. అతడు ఆమెను బలంగా పెదిమలు చుంబించాడు. చకచక వెనక్కి తిరిగి లోయ పైభాగానికి ఎక్కుతున్నాడు.

సునంద విసురుగా తన పెదిమలు తుడుచుకొంది.

చెట్టుక్రింది నిస్త్రాణగా కూర్చుండిపోయింది. ఆమెకు మెదడు ఖాళీ అయిన వెండితెరలాగా వున్నట్టు అని పిస్తోంది.

తన భర్తకు తాను పనికిరాకుండా పోతోంది. తన కోసం అంగలార్చుకొనే యువకుడు 'ఆకాశగంగ'కి తనని వెంబడించుకు వచ్చాడు.

ఎంతసేపు అలా కూర్చుందో ఆమెకే తెలియదు.

ఆలోచనలలోంచి తెప్పరిల్లి ఆమె లోయలోంచి బయటపడింది. కాటేజెస్‌కి వెళ్ళేదారిగాక సరస్సుకు వెళ్ళే దారి పట్టుకున్నది. విశాలమైన సరస్సు. కాటేజెస్ ఉన్నవైపు మాత్రమే సిమెంట్ బేస్ కట్టారు. బేస్‌కి ప్రక్కగా రెండు ఇనుప స్తంభాలున్నాయి. వాటిలో ఒకదానికి మోటార్ బోట్ కట్టివుంది. సరస్సులో ఒకటి తిరుగుతోంది. తక్కువ హార్స్ పవర్ వున్న మోటార్ బోట్ కావటంవలన అది మెల్లగా ప్రయాణిస్తోంది.

సునంద బోట్‌ను చూస్తూ తెల్లబోయింది.

బోట్‌ను లిలీ నడుపుతోంది.

తన భర్త శివరామయ్య డ్రైవింగ్ సీటు ప్రక్క సీట్లో కూర్చున్నాడు. ఐస్‌కాండీ తింటున్నాడు.

సునంద గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగింది. పదహారో నెంబర్ కాటేజ్ ముందు ఆగింది. హాండు బాగ్‌లోంచి డూప్లికేట్ తాళంచెవి తీసి కాటేజ్ లోపలికి వెళ్ళింది.

సరిగ్గా ఆమె కోసమే అన్నట్టుగా టెలిఫోన్ మ్రోగింది.

"సునందా! ఐ లవ్ యూ!" వినిపిస్తోంది ఫోన్‌లో.

4

శివరామయ్య కాటేజ్ తలుపు తెరిచాడు. వెనక్కి చూశాడు.

లిలీ రోడ్డుమీద నిలబడి నవ్వుతోంది. గాలిలోకి ముద్దు విసిరి, తన కాటేజ్ వైపు నడవసాగింది.

శివరామయ్య ఆమెను అటు వెళ్ళనిచ్చి కాటేజ్ లోపలికి నడిచాడు. బట్టలు మార్చుకోబోయి తెల్లబోయాడు.

సునంద బట్టలు దండెంమీద లేవు.

టేబులుమీద ఆమె సూట్ కేసుకూడా లేదు.

కాటేజ్ లో పిచ్చెత్తినట్టు తిరిగాడు శివరామయ్య. సునందలేదు. యెక్కడికి వెళ్ళింది? ఆమె తన సూట్ కేసుతో వెళ్ళవలసిన పనేమిటి? శివరామయ్య బయటకు పరుగెత్తాడు. పార్కింగ్ ప్లేస్ లో కారులేదు.

ఆ సమయానికి కారు ఘాట్ రోడ్డు దిగుతోంది.

సునంద నిదానంగా నడుపుతోంది కారు. ఘాట్ రోడ్డులో కారు నడపటం తనకి అనుభవంలేదు.... కారు స్లోవ్ దిగి ప్లెయిన్ గ్రౌండుమీద అడుగుపెడుతోంది. సునంద ముందుకు చూస్తో నుదురు చిట్లించింది.

దారికి అడ్డంగా ఎవరో నిలబడివున్నారు.

సునంద పరకాయించి చూసింది.

తనని ఈ ఉదయం లోయలో కలుసుకొన్న వ్యక్తి!

సునంద అతడి దగ్గర వెళ్ళాక కారు ఆపింది.

"సునందా! నన్ను రానివ్వు! కలసి వెళ్ళిపోదాం!" అన్నాడు అతడు.

సునంద చెయ్యి చాపి ఫ్రంట్ డోర్ తెరిచింది.

అతడు లోపలకువచ్చి సునంద ప్రక్క కూర్చున్నాడు.

"ఆశ్చర్యం! నువు యింత త్వరగా బయలుదేరతావను కోలేదు!" అన్నాడు అతడు.

"ఏం?"

"కేవలం వాళ్ళిద్దరినీ మోటార్ బోటులో చూచినంత మాత్రాన ఇంతగా నువు ఇరిటేట్ అవుతావనుకోలేదు!"

సునంద పెదిమ కొరికింది.

"ఇంతకీ నువు యెవరితో చెప్పనేలేదు!"

"లంకంత వైజాగ్ లో ఒక కామేశ్వరరావును"

పకపక నవ్వాడు.

సునంద నవ్వి, "అనుకొన్నాను!" అంది.

"ఎలా?"

"ఉదయాన్నే నీ పిచ్చిచేష్ట చూసి!"

కామేశ్వరరావు గర్వంగా చూశాడు.

"లిలీ ఎవరు?"

"మా అల్యూమినా ఫాక్టరీలో నే పనిచేస్తోంది. మా వారి సెనో."

"నాకు ఒక విషయం అర్థం కావటంలేదు!"

"ఏమిటది?"

"వాళ్ళిద్దరూ ఇక్కడికి వచ్చి సుఖపడాలనుకున్నారు. పానకంలో పుడకలాగా నువ్వు ఎందుకు తగిలించినట్లు?"

"వాళ్ళ శృంగారం చూచి మురిసిపోవడానికి!"

"ఛీ.... పాడు!"

"ఆనందం అనుభవించటం ఒక ఎత్తూ, ఆ అనుభవం మరొకరు కళ్ళారా చూచి అసూయపడితే పరవశించటం మరో ఎత్తు...."

సునంద నిట్టూర్చింది.

"ఇంతకీ నువ్వు నా ప్రక్కకి తిరగటమే ఆశ్చర్య కరమైన పరిమాణం!"

"ఏం?" కొంటెగా నవ్వింది సునంద.

"చెంప దెబ్బకి ఇంకా నాకు పన్ను సలుపుతోంది."

"పళ్ళు రాలి క్రిందపడేవే!"

"మరి యెందుకు పడలేదట?"

"నీకు పళ్ళు రాలిపోతే నాకు ఏం లాభం?"

"అంతే."

సునంద నవ్వి, "స్నీతో నాకు విశాఖపట్నం వెళ్ళ

గానే పనివుంది!" అంది.

"నీ భర్తమీద గూఢచారి పని!"

"అవును!"

సునంద కారు వేగం పెంచింది.

"పల్లవరంలో ఆపు ఉదయంనుండి ఏమీ తినలేదు!"

"ఏం?"

"నీ ప్రేమ మత్తులోపడి...."

సునంద మాట్లాడలేదు. పల్లవరంలో కారు ఆగింది. రోడ్డు ప్రక్కగా తాటాకు పాకవుంది.

ఇద్దరూ దిగి పాకలోకి నడిచారు.

అది చిన్నసైజు హోటల్.

"రెండు పెసరట్ వుప్మా!" అరిచాడు కామేశ్వర రావు.

దూరంగా మోటారుసైకిలు వస్తోన్న చప్పుడయింది.

కామేశ్వరరావు చప్పున బయటకి వెళ్ళి చూశాడు.

శివరామయ్య మోటార్ సైకిలుమీద వస్తున్నాడు.

"సునందా! నా గురించి చెప్పక!" అంటూ కామేశ్వరరావు పాకకి రెండో ప్రక్కనుండి బయటకు నడిచాడు.

సునంద ఆశ్చర్యంగా చూస్తోంది.

శివరామయ్య మోటార్ సైకిలును కారు వెనకగా ఆపాడు.

5

లిలీ అతడి మీదకు తలగడ విసిరింది.

శివరామయ్య దాన్ని గాల్లోనే అంది పుచ్చుకున్నాడు.

లిలీ అరచేతులతో మొహాం కప్పుకుని ఏడుస్తోంది.

"లిలీ ప్లీజ్....నన్ను అర్థంచేసుకో! తప్పనిసరి పరి

సితుల్లో సునంద వెంట విశాఖపట్నం రావలసివచ్చింది! అక్కడికి చూడు! పల్లవరంలో మోటార్ సైకిలు వుంచి 'ఆకాశగంగకి'. ఫోన్ చేసి ఆ ఫ్రెండను వచ్చి వాహానాన్ని తీసుకువెళ్ళమని బ్రతిమలాడవలసివచ్చింది!"

"ఏం? అంత బాధ ఏం వచ్చింది?"

"ఆకాశగంగలో మనం శృతిమించి ప్రవర్తించాం!"

"దీనిలో శృతిమించటం ఏమిటి?

"ఆమె మీద నాకు ఏ మాత్రం యిష్టంలేకపోయి నప్పటికీ నీతో అంత బహిరంగంగా తిరిగివుండకూడదు!"

"ఏం?"

"ఆమె వెనుక ఆ స్త్రీవుంది!"

"వుంటే?"

"దాన్ని ఏ అనాధశరణాలయానికో రాసిందనుకో!"

"ఎందుకు రాస్తుంది? రాయకుండా మనం చేసుకో వచ్చును!"

"ఎలా?"

"చెబుతాను!"

శివరామయ్య ఆమెవద్ద తలవొంచి వంగాడు.

"సునందను చంపుతామని బెదిరించు!"

"ప్రమాదం! పోలీసులకు చెబుతేనో...."

"జార్జిని వుపయోగించుకొంటేనో...."

"నీ మొగుడా, ఎందుకు?"

"సునందను రేప్ చేస్తాడు! దానితో ..."

లిలీ చెంప చెళ్ మంది.

"అంత ఘోరంగా మాట్లాడక!" అరిచాడు శివ రామయ్య.

లిలీ అతడిని ఉక్రోషంగా చూసింది.

"నేను నీకు లొంగిపోయాననే కదా, నీకు అంత లోకువ!" అంది లిలీ.

తలుపుమీద చప్పుడయింది.

"ఎవరు?" అరిచాడు శివరామయ్య.

"నేనే బ్రదర్, జార్జిని!"

శివరామయ్య విసురుగా తలుపు తెరిచాడు.

"నేను నీకు బ్రదర్ నేమిట్రా రాస్కెల్?"

జార్జి పకపక నవ్వి "నేను ఎంగిలిపడ్డ కూడు తింటున్నావు! నాకు బ్రదర్ గాకపోతే ఏమిటి?" అన్నాడు.

శివరామయ్య చేయి ఎత్తాడు.

లిలీ చప్పున పరుగెత్తి అతడి చేయి పట్టుకొంది.

6

"మాండు! నీ భర్త లిలీ యింట్లోంచి వస్తున్నాడు!" అన్నాడు కామేశ్వరరావు.

సునంద కోపంగా అరచింది.

"ప్లీజ్ నా భర్తగా వ్యవహరించక! పేరు పెట్టి పిలువ్!"

"అదేమిటి శివరామయ్య మొహం అలా వాడిపోయి వుంది!"

"లిలీ రానిచ్చివుండదు!"

"అదొక్కటే కారణం అయివుండదు. ఇంట్లోకి జార్జి కూడా వెళ్ళాడు!"

"అవును!"

ఇద్దరూ రోడ్డుమీదకు చూశారు.

శివరామయ్య కారు నడుపుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

ఇళ్ళ నీడల్లోంచి ఇద్దరూ బయటకు వచ్చారు. లిలీ ఇంటివైపు అడుగులు వేశారు. ఇంటికి ప్రక్కగావున్న

కిటికీవద్దకు చేరారు.

"ఈ రోజు నన్ను నీ ప్రక్కకు చేర్చుకొన్నావు. కారణం ఏమిటి?" అడుగుతున్నాడు జార్జి.

"ఈనాడు నీమీద నాకు మోజు తిరిగింది. అంతే!"

జార్జి పకపక నవ్వాడు. "నీకు మోజు ఒక్కటే తక్కువ. డబ్బు అంటే పడిచస్తావ్! నామీద నీకు మోజు ఏమిటి?"

"సునంద తెలుసా నీకు?"

"ఎవరు—నీ ప్రియుడి పెళ్లాం! అవునా?"

"అవును!"

"ఆమెను నాకు యిస్తానంటాడా శివరాముడు నిన్ను తీసుకొని!"

"కాదు, ఆమెని రేప్ చేయాలి!"

"ఎక్కడ?"

"ఎక్కడేముంది? శివరామయ్య తన యింట్లోనే ఏర్పాటు చేస్తాడు...."

"రేప్ చేశాక?"

"నేను ఫోటోలు తీస్తాను!"

"తీసి నన్ను జెయిలుకి పంపుతావు. అటు సునంద నోరు మూసుకొని వుంటుంది. యిటు నేను ఆమెను రేప్ చేసిన నేరానికి కటకటాల వెనక్కి చేరుకొంటాను. నీకూ నీ ప్రియుడికీ అడ్డం వుండదు!"

"ఛ....ఛా....అలా ఎన్నటికీ జరగదు!" నమ్మకంగా అంటోంది లిలీ.

"రంకు నేర్చినమ్మ బొంకు నేర్చుతుంది!"

"జార్జ్! ప్లీజ్ నన్ను నమ్ము....శివరామయ్య చేత నీకు ఎంత కావలసివస్తే అంత యిప్పిస్తాను!"

"ప్చ్....అతడు ఒప్పుకోడు! ఇప్పుడే తెలిసిందికదా!"

"నేను ఒప్పిస్తాను ప్లీజ్! ఎంత కావాలి?"

"ఎంతయినా కావాలి!"

"పది వేలు!"

"నిన్ను శివరామయ్యకి ధారాదత్తం చేసినందుకే పది వేలు!"

"పోనీ....ఇరవై వేలు!"

"ఫ్రూఁ!"

సునంద గుండెలు దడదడా కొట్టుకోసాగాయి. నిస్త్రాణగా కామేశ్వరరావు ఛాతీమీద వాలింది.

అతడు ఆమెను పొదివి పట్టుకొన్నాడు.

తలుపు తెరచుకొన్న చప్పుడయింది.

జార్జి రోడ్డుమీద వెళ్తున్నాడు. అతడు ఎటూ చూడటంలేదు.

7

బల్లమీది టెలిఫోను గణగణలాడింది. శివరామయ్య ఫోన్ ఎత్తాడు.

"శివరామయ్యగారున్నారా?" అవతలనుండి ఎవరో అడిగారు.

"నేనే. ఏం కావాలి?"

అవతల ఫోన్ పెట్టేసినట్టు క్లిక్ మన్నది.

శివరామయ్య రిసీవర్ లోకి కోపంగా చూశాడు.

యెవరో మగాడు! అతడికి తన పేరు యెందుకు కావలసివచ్చింది.

టేబులుమీద బెల్ నొక్కాడు.

ప్రక్కనే వున్న చిన్న గదిలోంచి లిలీ పరుగెత్తుకు వచ్చింది.

శివరామయ్య ఫోన్ వచ్చిన సంగతి చెప్పాడు.

"జార్జ్ ఫోన్ చేసి వుంటాడు!" అంది లీల.

"ఎందుకు?"

"మీరు ఇంట్లో లేకపోతే సునందను రేప్ చేయాలని!"

"లిలీ!" అరిచాడు శివరామయ్య.

లిలీ గది తలుపులవంక చూసింది. అవి యెప్పుడూ దగ్గరగా వేసివుంటాయి.

లిలీ మెల్లగా నవ్వింది. శివరామయ్యను సమీపించింది. అతడి గుండెలమీద చేయివేసి మెల్లగా రాసింది. అతడి చేయి అంది పుచ్చుకొని తన గుండెలమీద పెట్టుకొంది. చటుక్కున వంగి అతడి పెదిమలను ముద్దుపెట్టుకొంది. అతడి జుత్తులో వ్రేళ్ళు జొనిపి అప్యాయంగా నిమిరింది.

"లిలీ! నీకు యిది ధర్మంకాదు!"

"ఏం?"

"సునంద ఏ పాపం యెరగనిది!"

"యెవరో మగాడిని వలలో వేసుకు తిరుగుతోంది!"

"నిజమా?"

"అవును."

"యెవరు వాడు?"

"కామేశ్వరరావు. మన ఫాక్టరీలో ఒక గుమస్తా!"

"ఈజిట్?"

"అవు...జార్జి నిన్న వాళ్ళిద్దరినీ చూశాడు!"

"అదే నిజమయితే వాడిని ఉద్యోగంలోంచి తొలగించుతాను."

"నువు తొలగించినదంత మాత్రాన వాళ్ళ ప్రణయం ఆగదు!"

శివరామయ్య బల్లమీద గుద్దాడు.

8

సునంద ఊపిరి బిగబెట్టి చూస్తోంది. తలుపుకివున్న మాజిక్ ఐ నుండి తన యింటి గేటూ, గేటు బయటిరోడ్డు కొంత భాగమూ కనిపిస్తున్నాయి. గేటు ముందునుండి జార్జ్ అటూ ఇటూ రెండుసార్లు తిరిగాడు.

కామేశ్వరరావు తనతో అన్నమాటలు కరెక్టు! జార్జ్ తనమీద అత్యాచారం చేస్తాడు. ఇంట్లో ప్రవేశించే వీలు కోసమే అతడు తన యింటిముందు పచార్లు చేస్తున్నాడు.

సునందకి నరాలు అదురుతున్నాయి.

జార్జ్ తన యింట్లో ప్రవేశించలేదు. అన్ని ప్రక్కలా అన్ని తలుపులకూ లోపలనుండి గొళ్ళెం పెట్టింది తాను. పట్టపగలు తలుపులు పగలగొట్టి అతడు లోపలకి రాలేడు. చప్పుడవుతుంది. ఇరుగుపొరుగు ఇళ్ళలో ఎవరో చూస్తారు!

అయినప్పటికీ తనకి ధైర్యం చాలటంలేదు!

సునంద వులిక్కిపడి గేటులోకి చూసింది.

జార్జ్ అటు యిటూ చూసి గేటులోంచి కాంపౌండులోకి వచ్చాడు. సిమెంట్ చప్టావదలి గడ్డిమీద నడుచుకొంటూ పోర్టికోలోకి వచ్చాడు.

తలుపు హాండిల్ మీద చెయ్యివేసి బలంగా నొక్కాడు. హాండిల్ కదలలేదు. తలపంకించాడు. ఇంటిని ఒకసారి చుట్టివచ్చాడు.

బోగన్‌విలియా మొక్క పై అంతస్తుకి ప్రాకి వుండేది! అయితే దాన్ని ఎవరో తాజాగా నరికారు.... జార్జ్ అటూ యిటూ వున్న ఇళ్ళలోకి చూసి చటుక్కున వాటర్ పైప్ అంది పుచ్చుకున్నాడు.

అతడి చేతులు జిడ్డుగా అయాయి. ఎవరో పైపును

నూనెపూసి తడిపారు.

జార్జి నిట్టూర్చాడు.

సునంద యింట్లోనే వుంది. తనకి ఆ విషయం తెలుసు. లేకపోతే యిన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోదు.

తాను ఏం చేయాలి?

గేటు యెవరో తెరిచినట్టు చప్పుడు చేసింది.

కామేశ్వరరావు లోపలకు వస్తున్నాడు.

తాను కామేశ్వరరావును యెదుర్కొంటే?

అనవసరంగా అల్లరికావటం తప్ప ఫలితం వుండదు.

అసలు సునందకు యిన్ని జాగ్రత్తలు తీసుకోమని యెవరు చెప్పారు.

జార్జి ఆలోచిస్తూ యింటి వెనక్కి పరుగెత్తాడు.

9

సునందా అల్యూమినా ఫాక్టరీ ఆఫీసు భవనం.

భవనం గేటులోంచి శివరామయ్య కారు తోలుకొంటూ రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు.

ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్ రోడ్డుమీద కారు పరుగెత్తుతోంది. దాన్ని దృష్టిలోంచి తప్పించుకుపోకుండా టాక్సీ దాన్ని వెంటాడుతోంది.

టాక్సీలో వెనక సీటులో సునందా కామేశ్వరరావు కూర్చున్నారు. వాళ్ళ కళ్ళు ముందు వెళ్తోన్న కారుమీదే వున్నాయి.

కారు రామ్మూర్తి పంతులు పేట రైల్వే గేటు దాటింది.

గేటు మూశారు.

టాక్సీ ఆగిపోయింది.

కామేశ్వరరావు చిరాకుగా చూశాడు. సునంద

నిట్టూర్చి సీటులో వెనక్కి వాలింది. ఆమె కళ్ళు కోపంతో యెరుపెక్కాయి.

“నువ్వు రాకపోతే నా పని ఏమయ్యేదో....” మెల్లగా గొణిగింది సునంద.

“ష్ ...” అన్నాడు కామేశ్వరరావు డ్రయివర్ వైపు వేలు కదిపి.

“రాత్రి అంతా నాకు నిద్రలేదు!” అంది సునంద ఆంగ్లంలో.

“ఏం?” అడిగాడు కామేశ్వరరావు.

ఇద్దరి గుసగుసలూ తనకి పట్టనట్టు డ్రయివర్ టాక్సీ దిగాడు.

“శివరామయ్య కలవరింతలు మొదలుపెట్టాడు. చంపేస్తానంటాడు. అంతలోనే బూతులు లంకించుకుంటాడు. నేను విడిగా మరో గదిలోకి పోయి పడుకున్నాను!”

“యెవరిని చంపుతాడు రాస్కెల్!”

“ఆ స్త్రీకోసం ఎవరు యెవరిని ఏం చేస్తారో....”

“ఏడిచాడు! ముందు వాడిని..” పళ్ళు పటపట లాడించాడు.

లెవెల్ క్రాసింగ్ గేటు తెరుచుకుంది.

డ్రయివర్ పరుగెత్తుకొచ్చాడు. టాక్సీ బయలుదేరింది.

“యెటు వెళ్ళాడో శివరామయ్య?” అన్నాడు కామేశ్వరరావు.

టాక్సీ రాజేశ్వరి థియేటర్ ముందునుండి పోతోంది. ఇద్దరూ రెండువైపులా చూస్తున్నారు.

ఇద్దరి కళ్ళల్లో నిరాశ!

“మన ఇంటికి పోదాం!” అంది సునంద.

కామేశ్వరరావు తలూపి, డ్రైవర్‌తో సునంద ఇంటి చిరునామా చెప్పాడు.

టాక్సీ ఆగింది.

"ఇంట్లోకి రా!" అంది సునంద.

ఆమె మొహం తెల్లగా పాలిపోయింది.

కామేశ్వరరావు టాక్సీని పంపేసి వచ్చాడు. ఇంటికి తాళం పెట్టి వుంది.

సునంద తాళం తెరిచింది.

ఇద్దరూ ఇంట్లోకి నడిచారు.

"సునందా! అనవసరంగా నువ్వు భయపడుతున్నావు. ఈ రాత్రికి నిన్ను నీ భర్త ఏం చేయడు? నాకు ఆ నమ్మకం వుంది!"

"నువ్వూ నాతో వుండిపో...."

"ఎలా? శివరామయ్య నన్ను చూస్తేనో...."

"ఏదో ఒక గదిలో దాస్తాను!"

అతడు నవ్వి, "కాలకృత్యాలూ, భోజనమూ, ఏదో వొక సమయంలో బయటపడతాను!" అన్నాడు.

"ఆఁ! ఒక పని చేస్తాను. శివరామయ్యకు నిద్రమాత్రలు గ్లాసులో కలిపి దాహం ఇస్తాను!"

"దటీజ్ గుడ్! ఒక గార్డినల్ చాలు!"

పోర్టికోలో హారన్ వినిపించింది. సునంద చకచకా మెట్ల ప్రక్క గదిలోకి కామేశ్వరరావును నెట్టింది. తలుపు మూసింది. ఏమీ యెరగనట్టు లోపలి గదిలోకి వెళ్ళింది.

"సునందా!" పిలిచాడు శివరామయ్య.

సునంద గదిలోంచి హాలు లోపలకు వచ్చింది. భర్త మొహంలోకి పరిశీలనగా చూసింది. అతడి మొహం మామూలుగా వుంది.

"సునందా! నన్ను నా ప్రవర్తనకు క్షమించు!"

సునంద నిర్ఘాంతపోయింది.

"నిజమే సునందా! నువు నన్ను నమ్మవ్. నేను దుష్టుడిని. నా ప్రవర్తనలో నిన్ను వుడికించాలని ప్రయత్నించాను" శివరామయ్య తన చెంపలను తానే వాయించుకొన్నాడు.

సునంద విద్దూరంగా చూస్తోంది.

"మన సంసారానికి పట్టిన గ్రహణం ఈ నాటితో తొలగిపోతుందిలే!"

"యెలా?" అంది సునంద గొంతు పెగల్చుకొని.

"రేపు మనం ఇద్దరమూ ఆకాశగంగ వెళుతున్నాం!"

"యెందుకు?" పిడుగులు మీదపడినట్లుగా అదిరిపోయింది.

"మన మనసులను స్వచ్ఛంగా కడిగివేసుకోవడానికి!"

"............"

"ఇంతకాలం నా మనసు పెడదారి పట్టింది. నువ్వు పెడదారిలో నడుస్తున్నావు. ఇద్దరమూ మనసులు విప్పి మాట్లాడుకుందాం! ఆ చల్లటి వాతావరణంలో పడవ షికారులో....మనం భౌతిక ప్రపంచాన్ని మరచి...."

"నేను రాను!"

"సునందా, ప్లీజ్!"

సునంద అరచేతులలో మొహం కప్పుకొంది.

10

సునంద గడియారం చూసుకొంది.

రాత్రి పదకొండయింది. ప్రక్క మంచంమీద శివరామయ్య గురకపెట్టి నిద్రపోతున్నాడు. అతడిని కదిపి చూసింది.

కదలలేదు. కామేశ్వరరావు ఒక మాత్ర వేయమంటే తాను రెండు మాత్రలూ వేసి అతడిని నిద్రపుచ్చింది.

మెల్లగా మంచం దిగి బయటకు నడిచింది. గది బయట గొళ్ళెం పెట్టింది. మెట్లక్రింద గదిని సమీపించింది.... తలుపు తెరిచింది.

కామేశ్వరరావు బయటికి వచ్చాడు.

ఇద్దరూ వంటగదిలోకి నడిచారు.

కామేశ్వరరావు తృప్తిగా తిన్నాడు.

హాలులోని గడియారం అరగంట కొట్టింది.

"విన్నావు గదా! ఆకాశగంగకి రేపు ప్రయాణం!" అంది సునంద.

"విన్నాను—నువ్వు రానన్నావుగదా!"

"అన్నాను."

"ఆకాశగంగకి ప్రయాణం యెందుకు అన్నాడో తెలుసుకోవాలి!"

"ఎందుకేమిటి? అక్కడ నన్ను చంపుతాడు" సునంద గొంతు బొంగురుపోయింది.

"యెలా చంపుతాడో?"

"కారు బ్రేకులు తీస్తాడు. నేను కారుమీద ఒంటరిగా వెళ్ళవలసిన పరిస్థితులను సృష్టిస్తాడు!"

"అదీ కావచ్చును. అన్నట్టు సునందా! ఇందాక అతడు ఆఫీసునుండి తిన్నగా యింటికి రాలేదు. ఎక్కడికి వెళ్ళాడో తెలుసుకొంటే మనకి అతడి ఈ అకస్మాత్తు కార్యక్రమం గురించి తెలుస్తుంది!"

సునంద తలూపి గొళ్ళెంతీసి బెడ్‌రూంలోకి ప్రవేశించింది. శివరామయ్య ఆ సాయంకాలం వేసుకొన్న దుస్తులతో బయటికి వచ్చి తిరిగి గొళ్ళెం పెట్టింది.

ఇద్దరూ దుస్తులు వెతికారు.

షర్టుజేబులోంచి బిల్లులు బయట పడ్డాయి.

కామేశ్వరరావు వాటిని చదివాడు.

అరవై మీటర్ల కొబ్బరి తాడు, నాలుగు కేజీలచొప్పున నాలుగు ఇనుప దిమ్మలు.

"శివరామయ్యకి మతిపోయిందా?" అంది సునంద.

కామేశ్వరరావు నుదురు చిట్లించి, "మతిపోయింది అతడికి కాదు, మనకి!" అన్నాడు.

"నీ ఉద్దేశ్యం నాకు అర్థంగావటంలేదు."

"ఆకాశగంగలో వున్న సరస్సులో నిన్ను చంపి పారేస్తాడు. నీ శవం పైకి తేలకుండా నీ చేతులకి రెండు ఇనుపదిమ్మలూ, కాళ్ళకి రెండు ఇనుపదిమ్మలూ కడతాడు. నువు చనిపోయినట్టు ప్రపంచానికి తెలిసే అవకాశంలేదు."

సునంద మొహం తిరిగి క్రిందపడిపోయింది.

11

"అదృష్టం సునందా! మనకి మరల పదహారో నెంబర్ కాటేజ్ కేటాయించారు. ఈసారి మనం కాటేజ్ వదల నక్కరలేదు" అన్నాడు శివరామయ్య తాళం తెరచి.

సునంద మాట్లాడలేదు.

నిన్న రాత్రి తానూ కామేశ్వరరావూ మాట్లాడు కున్నారు. తనకి స్పృహ తప్పింది. తనని హత్యచేయడానికి శివరామయ్య ఎటువంటి కుట్రపన్నాడో తెల్సుకొంటే తన వొళ్ళు కుతకుతలాడుతోంది. తనకి స్పృహ వచ్చిన తర్వాత తానూ కామేశ్వరరావూ గారేజి షెడ్డుకివెళ్ళి ఆ కారు డిక్కీ తెరిచి చూశారు.

డిక్కీలో నాలుగు ఇనుపదిమ్మలూ, కొబ్బరీతాడుచుట్టా వున్నాయి.

ఆశ్చర్యం! ప్రపంచంలో ఇటువంటి మనుషులు కూడా వుంటారా?

శివరామయ్య మొహంలోకి చూసింది.

అతడి మొహం నిర్మలంగా వుంది. కల్మషం దాచుకున్న నైర్మల్యం!

సునంద మౌనంగా లోపలకు నడిచింది.

కామేశ్వరరావు తనకి పూర్తి ధైర్యం చెప్పకపోతే ఈ ప్రయాణానికి ఒప్పుకొనేదికాదు. అతడూ తనని వెంబడించుకొంటూ వచ్చాడు. మరో రెండు గంటలలో ఏదో ఒక కాటేజీలో దిగుతాడు. మారు వేషంలో వస్తాడు.

శివరామయ్య గుస్తులు మార్చుకొని సునందవైపు తిరిగాడు.

"లంచ్ ఏర్పాటు చేస్తాను. రూఫ్ గార్డెన్‌లో.... తయారవు" అంటూ బయటికి నడిచాడు.

సునంద స్నానంచేసి ముస్తాబయింది.

అద్దంలో తనని తాను చూసుకొంది.

తాను ఎంతగా అలంకరించుకొన్నప్పటికీ తన మొహంలో ప్రేతకళ పడివుంది. ప్రాణం మీద తీపి అటువంటిదేమో.

గంట పైగా అయింది. శివరామయ్య ఇంకా రాలేదు.

ఎక్కడికి వెళ్ళివుంటాడు?

తనని హత్యచేయడానికి పకడ్బందీగా ఏర్పాట్లు చేస్తున్నాడా?

లంచ్ ఏర్పాటుచేయడానికి యింత సేపు ఎందుకు?

సునంద కాటేజ్ లోంచి బయటపడింది.

చుట్టుప్రక్కల చూసింది. టూరిస్టులు ఎవరి గొడవలో

వాళ్ళున్నారు.

పార్కింగ్ ప్లేస్‌లోకి నడిచింది. శివరామయ్య కోసం వెతికింది. చటుక్కున తన కారును సమీపించింది. డిక్కీ ఎత్తి చూసింది.

ఇనుప దిమ్మలూ, కొబ్బరి డొక్క తాడూ తన వంక నిర్లిప్తంగా చూశాయి.

సునంద డిక్కీ మూసింది.

కాటేజ్‌కి వచ్చింది.

సరిగ్గా అప్పుడే టెలిఫోన్ మ్రోగుతోంది. సునంద పరుగెత్తింది.

అవతల కామేశ్వర్రావు పలికాడు.

"భయపడుతున్నావా?" అడిగాడు.

"అవును" అంది సునంద!

"భయపడక! నీకు నేనున్నాను."

"ఏమో, పరిస్థితులు!"

"నాన్సెన్స్!"

"శివరామయ్య బయటకు వెళ్ళి గంటంపావు అయింది!"

"ఇక్కడ రూఫ్ గార్డెన్‌లో వున్నాడు. చాల రష్‌గా వుంది. టేబులు బుక్ చేస్తాడు కాబోలు!"

"నువ్వు యెక్కడినుండి మాట్లాడుతున్నావు?"

"కాటేజ్ నెంబర్ టూ. రూఫ్ గార్డెన్ ఈ ప్రక్కనే వుంది!"

సునంద నిట్టూర్చింది. "కారులో అవి వున్నాయి!"

"వాటి విషయం మర్చిపో...."

"నన్ను ఎలా కలుసుకుంటావు?"

"నేను నిన్ను వెంటాడుతోనే వుంటాను. సమయం చూసి కలుస్తాను."

"పట్టేయనా?"

"ఊఁ!" అవతల క్లిక్‌మన్నది.

రెండు నిమిషాలలో శివరామయ్య వచ్చాడు.

అరగంటలో తమ భోజనాలు ముగించుకొన్నారు.

శివరామయ్య కాటేజ్‌కి వస్తూనే నిద్రలో పడ్డాడు.

సునంద తన హాండ్‌బాగ్‌లోంచి సీసా తీసింది. ద్రవం దూదిమీద వొంపింది.

అతడి ముక్కువద్ద పెట్టింది.

నిశ్చింతగా బయటకు నడిచింది.

కాటేజ్ నెంబర్ టూలో ప్రవేశించింది.

కామేశ్వరరావు ఆమెను కౌగలించుకొన్నాడు.

ఆమె బావురుమన్నది. అతడు ఆమె కన్నీటిని తుడిచాడు.

"ఛ!వాడికి భయపడక! వాడి అంతం నేను చూస్తాను" అన్నాడు.

"ఈ రాత్రికి అతడో.... నేనో...." ఆమె మరల బావురుమన్నది.

12

శివరామయ్య కళ్ళు తెరిచాడు. బద్ధకంగా వొళ్ళు విరుచుకొన్నాడు. గదిలోకి చూశాడు. సునంద బల్లముందు కూర్చుంది. ఆమె చేతిలో పుస్తకం వుంది. పుస్తకంలో లీనమయింది.

"సునందా!" పిల్చాడు శివరామయ్య.

సునంద తలత్రిప్పి చూసింది.

"టైం ఎంత అయింది?"

"సాయంకాలం అయిదు!"

శివరామయ్య చకచక మంచం దిగి బాత్‌రూంలోకి

వెళ్ళాలను.

సునందకి పేజీలోని అక్షరాలు అలికినట్టు కని పిస్తున్నాయి.

తనకూ తన భర్తకూ మృత్యు ఘడియలు దగ్గరౌ తున్నాయి. తమ పథకం నిర్విఘ్నంగా అనులుజరుగు తుందా? తాను తన భర్త చేతిలోంచి తప్పించు కుంటుందా? కామేశ్వరరావు సహాకారంతో తను అతడిని చంపగలుగుతుందా? ఎంత కాదనుకున్నప్పటికీ అతడు తన భర్త!

శివరామయ్య బాత్ రూంలోంచి బయట పడ్డాడు. ఈలవేసుకొంటూ బట్టలు తొడుక్కొన్నాడు.

"సునందా! నువ్వు ఎవరితో తిరుగుతున్నావో తెలుసా?" అన్నాడు శివరామయ్య అకస్మాత్తుగా.

సునందకి గుండెలు గుబగుబలాడాయి.

తన భర్త కామేశ్వరరావు గురించి ఎందుకు ప్రస్తా వించుతాడు? తనని హత్యచేయడానికి సమర్థన చూపు తున్నాడా?

"నేను యెవరితోనూ తిరగటంలేదు!" కీచుమంది సునంద గొంతు.

"వాడి పేరు కామేశ్వరరావు. మన ఫాక్టరీ ఆఫీసులో ఒక బోడి గుమాస్తా."

సునంద నిర్ఘాంతపోయింది.

కామేశ్వరరావు తమ ఆఫీసులోనే పనిచేస్తున్నాడా? మరి ఆ విషయం అతడు తనతో ఎందుకు చెప్పలేదు? కామేశ్వరరావు తనని మోసం చేస్తున్నాడా? శివ రామయ్య తరఫున పనిచేస్తున్నాడా? హత్యా పథకానికి అనుకూలంగా తనని శివరామయ్యవైపు తరుముతున్నాడా?

శివరామయ్య ఆమెవైపు చూచి చిరునవ్వు నవ్వాడు.

"సునందా! కేవలం అడగాలనే అడిగాను. అంతే! నా ఆదరణ నీకు కరువై నువ్వేదో మార్గం ఎంచుకున్నావు. ఆ విషయం నాకు తెలుసు. నేను నా కున్న అక్రమ సంబంధం విషయం వదిలించుకున్నాను. నువ్వు కూడా నమ్మకంగా నాపట్ల వ్యవహరించగలవ్!" శివరామయ్య బయటికి నడిచాడు.

"మరల ఎన్ని గంటలకు తిరిగిరావటం?" అడిగింది.

"ఏడున్నర—ఎనిమిది గంటలకు!" శివరామయ్య తల వొంచుకొని బయటికి నడుస్తూ, "వచ్చేటప్పుడు మల్లెపూలు తెస్తాను!" అన్నాడు.

సునంద టెలిఫోన్ వద్దకు పరుగెత్తింది.

కామేశ్వరరావు కాటేజ్ సెంటర్ పదహారుకు వచ్చాడు.

సునంద తలుపు మూసి వెనకగదిలోకి తీసుకువెళ్ళింది.

"యెవరిని నమ్మాలో నాకు తెలియటంలేదు!" అంది సునంద.

"అదేమిటి" అన్నాడు కామేశ్వరరావు. అతడు తన జేబులోంచి .45 కాలిబర్ పిస్తోలు తీశాడు. మాగజైన్ తెరిచాడు.

"నువు శివరామయ్య తరఫున పనిచేస్తున్నావు!"

"నేనా? ఎవరు చెప్పారు?"

"ఎవరో చెప్పలేదు. కేవలం నా అనుమానం!"

"వివరంగా చెప్పు!"

"నువు శివరామయ్య దగ్గర పనిచేసే గుమాస్తావట! ఆ విషయం ఎందుకు దాచావు?"

"అదా! అది నేను చెప్పకోదగిన అర్హతకాదు కాబట్టి!"

"ఏం?"

"సునందా! ...వ్వాంటే ప్రాణం పెడతాను! నేను గుమాస్తానయితే నీకేం? కుబేరుడినయితే నీకేం?"

"నువ్వు శివరామయ్యా తరఫున పని చేయటం లేదని నమ్మకం ఏమిటి?"

"పిచ్చిదానా ఈ రోజు నీకు ఏముంది? ఈ రాత్రి తొమ్మిది గంటలకు నీకు పీడ లేకుండా చేయగలను! ఇప్పుడు నువు యెదురుతిరిగితే నేను చేసేదీ చేయగలిగేదీ ఏం వుంటుంది?" మాగజైన్‌లో గుళ్ళు లోడ్ చేసి సునందవైపు చేయి చాపాడు.

"ఏమిటిది? ఆ పిస్తోలు నాకు ఎందుకు?"

"నీవు జాగ్రత్తగా విను. పిచ్చి అనుమానాలు పెట్టుకోక! శివరామయ్య కాటేజ్‌లోకి రాగానే నువ్వు అతడిని పిస్తోలుతో కవర్ చెయ్యి. అతడి కాళ్ళూ చేతులూ కట్టేస్తాను!"

సునందకి పోయిన నమ్మకం తిరిగివచ్చింది. పిస్తోలు అందుకొంది.

"నిన్ను ఏ జలాశయంలో అయితే చంపాలని చూశాడో అదేచోట అతడు శవం అవుతాడు!"

"అంటే చంపి జలాశయంలో పారేస్తామా?"

"అవును! నీళ్ళు త్రాగి చనిపోతాడు శివరామయ్య."

"కేకలు పెడితేనో...."

"పెట్టడు! అప్పటికే అతడు శవమైవుంటాడు!"

"ఎలా?"

"బాత్‌రూంలో అతడిని టబ్‌లో చంపేస్తాం. నీటిలో చనిపోయినవాడు యాక్సిడెంటులో పోయాడో హత్య చేయటంవలన పోయాడో పోస్టుమార్టంలో

తెలియదు!"

సునంద నోరావులించి వింటోంది.

కామేశ్వరరావుకు హత్యకు సంబంధించిన లోతు పాతులు బాగా తెలుసు!

"రాత్రివేళ సరస్సులో యెవరయినా వుంటేనో...."

"రాత్రిళ్ళు సరస్సులో యెవరూ తిరగటంలేదు. వాచ్ మాన్ ఒకడు వుంటున్నాడు. వాడిని కనిపెట్టాను. నా కాటేజ్ వెనక అరుగుమీద నిద్రపోతాడు. వాడికి కూడా కాస్త క్లోరోఫాం వాసన చూపిస్తాం! దట్సాల్!"

తలుపు చప్పుడయింది.

కామేశ్వరరావు చటుక్కున బాత్ రూంలోకి దూరాడు. సునంద బల్లమీది పిస్తోలు అతడికే అందించింది.

ఏమీ జరగనట్టుగా వెళ్ళి తలుపు తీసింది.

శివరామయ్య లోపలకు వచ్చాడు. అతడి బట్టలు తడిగా వున్నాయి.

సమయం రాత్రి ఎనిమిదయింది.

"సునందా మొహం కడుక్కో! భోజనం కోసం వెళ్దాం!" అంటూ శివరామయ్య బల్లమీద తామరాకు పొట్లం పెట్టాడు. గదిలో మల్లెల వాసన.

సునంద అతడిని నెర్వస్ గా చూచింది. బట్టలు తడుపుకొన్నాడు. అంటే....

శివరామయ్య చురుగ్గా బాత్ రూంలో అడుగు పెట్టాడు. అతడి కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

కామేశ్వరరావు తనకి పిస్తోలు గురిపెట్టి నిలబడ్డాడు.

"ఏమిటిది మలిపోయించా?" అన్నాడు శివరామయ్య.

కామేశ్వరరావు పిస్తోలు సేఫ్టీకాచ్ తప్పించాడు.

శివరామయ్య చటుక్కున అతడిమీదకు దూకాడు.

కామేశ్వరరావు అందుకు సిద్ధపడినవాడల్లే కాలెత్తి అతడిని బలంగా డొక్కలో తన్నాడు. శివరామయ్య చటుక్కున కిందపడ్డాడు. కామేశ్వరరావు అతడి మీద పడి నొక్కిపట్టాడు.

సునంద త్రాళ్ళు తెచ్చింది. అతడిని కాళ్ళూ చేతులూ కట్టి మంచం మీదకు చేర్చారు.

శివరామయ్య కీచుగా అరుస్తున్నాడు.

"సునందా! ఏమిటిది? నీకు న్యాయంగా వుందా?"

"న్యాయమా?" పకపక నవ్వాడు కామేశ్వరరావు.

"సునందా! నీ కోసం మల్లెపూలు తెచ్చాను!"

"అవి లిలీ కోసం!"

"లి....లీ...." శివరామయ్య మాట్లాడకుండా అతడి నోట్లో గుడ్డ కుక్కాడు కామేశ్వరరావు.

"నువ్వు నన్ను యమయాతన పెట్టావు. నా కళ్ళ ముందే పచ్చిగా ప్రవర్తించావు. నా మీదకు జాగ్ను ఉసిగొలిపావు! నిన్ను ఒక గంటలో చంపేస్తాం" అంది సునంద.

శివరామయ్య భయంగా చూశాడు. నోరు కదప బోయాడు.

"నీ చావు విషయం నీకు తెలిసింది. ఇప్పుడు నువ్వు అనుభవించే నరకయాతన చూడాలి నేను! అప్పుడే నాకు తృప్తి!"

శివరామయ్య గింజుకున్నాడు. కట్లు బలంగా వున్నాయి.

"ఏమీ లాభంలేదు. నిన్ను బాత్ టబ్‌లో వున్న నీటిలో ముంచి చంపుతాం! తరువాత సరస్సులో

పారేస్తాం. సరస్సులో పడవ తిరగపడి చచ్చిపోయినట్టుగా సృష్టిస్తాం! అంతే!"

శివరామయ్య కళ్ళు దీనంగా వర్షిస్తున్నాయి.

"అన్నట్టు సునందా! బాత్ టబ్ లో సరస్సు నీటిని నింపాలి."

"ఎందుకు?"

"పోస్టుమార్టంలో పీడి కడుపులో సరస్సు నీరు దొరకాలి!"

"ఈ ఆలోచన నీకు యిప్పుడే వచ్చిందా?"

"అవును."

సునంద కామేశ్వరరావును చిరాకుగా చూచింది.

"నీరు ఎలా తీసుకురావడం?"

"బకెట్స్‌తో."

"ఎవరైనా చూస్తే!"

"మన కొళాయిలో ఎక్కడో యేదో అడ్డం పడినట్టు చెబుతాం!"

"రైట్!"

కామేశ్వరరావు బాత్ రూంలోంచి రెండు బకెట్లు తీశాడు. కాటేజ్ తలుపులు దగ్గరగా వేసి ఇద్దరూ సరస్సు వద్దకు వెళ్ళారు.

టూరిస్టులు భోజనాల హడావుడిలో వున్నారు.

బాత్ రూంలో టబ్ నిండేటప్పటికి తొమ్మిదయింది.

"సరస్సులో శవంతో వున్న పడవ తిరగబడుతుంది. నువ్వు పడవను పట్టుకు ప్రేలాడు. లేదా ఈత వచ్చును కాబట్టి అక్కడక్కడే గిరికీలు కొట్టు. శవాన్ని పడతోసే ముందు కేకలు పెట్టు. నీ రక్షణకు సరస్సుకి సంబంధించిన రక్షకదళం వస్తుంది!" అన్నాడు కామేశ్వరరావు.

"మరి నువ్వు...."

"నేను నీతోబాటు వుండి శవం నీటిలో పడగానే చీకట్లోకి ఈదుకుంటూ వస్తాను. ఒడ్డు ఎక్కిపోతాను. జాగ్రత్త! పడవను వదలకు!" అంటూ కామేశ్వరరావు శివరామయ్య తలవద్దకు చేరాడు.

సునంద శివరామయ్య కాళ్ళ సాయం పట్టింది.

శివరామయ్య ఏడ్చేస్తున్నాడు.!

సునందకి కళ్ళ నీళ్ళు తిరిగాయి. కామేశ్వరరావును పిచ్చిగా చూసింది. కామేశ్వరరావు ఆమెను కోపంగా చూశాడు.

నోట్లో గుడ్డ పీకి శివరామయ్యను బాత్ టబ్‌లో ముంచారు.

బుడబుడ శబ్దమయింది.

శివరామయ్య నీళ్ళు మింగుతున్నాడు.

సునంద కళ్ళు మూసుకుని బుడబుడలు లెక్కెస్తోంది.

మృత్యుక్షణాలు!

శివరామయ్య గింజుకుంటున్నాడు. కాళ్ళ టబ్ అడుగున తన్ని పెడుతున్నాడు. తల పైకెత్తబోయాడు.

కామేశ్వరరావు అతడి తలను అదిమిపెట్టాడు.

శివరామయ్యలో ప్రతిఘటన ఆగిపోయింది.

టబ్ అడుగున దీర్ఘ విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నాడు.

13

కామేశ్వరరావు సమయం చూసుకున్నాడు.

తొమ్మిదిన్నర!

సునందతో కలసి బయటికి నడిచాడు. కాటేజ్‌కి తాళం పెట్టి వాచ్‌మాన్ పడుకునే చోటికి వెళ్ళాడు.

అతడు గురక పెట్టి నిద్రపోతున్నాడు.

అతడికి క్లోరోఫాం వాసన చూపించారు. సునంద బేతింగ్ డ్రస్సులోకి మారింది.

సరస్సువద్దా కాటేజెస్ వద్దా టూరిస్టుల సద్దుమణిగింది.

ఇద్దరూ శవాన్ని టబ్‌లోంచి తీసి కట్లు విప్పారు. శవానికి దుప్పటి కప్పి కామేశ్వరరావు దాన్ని తన భుజానికి ఎత్తుకున్నాడు. కాటేజెస్ కీనీడల్లోంచి నడుస్తూ సరస్సులో కట్టిన బేస్ చేరుకున్నాడు. రాడ్స్‌కి రెండు మోటార్ బోట్లు కట్టివున్నాయి. ఒక బోట్‌లో శవాన్ని పడుకోబెట్టి తాడు విప్పి బోట్‌ను స్టార్ట్ చేశాడు. సునంద బోట్‌లో కూర్చుంది.

బోట్ సన్నగా శబ్దంచేస్తూ సరస్సు మధ్యకు వెళ్ళింది.

ఇద్దరూ శవాన్ని ఎత్తి నీట్లోకి జారవిడిచారు. వెంటనే ఇద్దరూ బోట్ అంచు పట్టుకుని నీటిలోకి వాలి తమ బరువుతో బోట్‌ను తలక్రిందులు చేశారు.

సునంద వగరుస్తోంది.

కామేశ్వరరావు ఆమెను సందిట పట్టుకుని బోట్‌ను పట్టుకున్నాడు.

"అరువ్ ...." గుసగుసలాడాడు.

సునంద పిచ్చిగా అరుస్తోంది.

కాటేజెస్‌లో దీపాలు వెలిగాయి. సరస్సుమీద స్పాట్ లైట్ తిరుగుతోంది. లైటుకాంతికి అందకుండా కామేశ్వరరావు చీకటి కోణాల్లోకి ఈదుతున్నాడు.

టూరిస్టులు సరస్సువద్దకు పరుగులు తీస్తున్నారు.

కామేశ్వరరావు తృప్తిగా చూశాడు.

సునంద గొప్పగా నటిస్తోంది.

వెర్రిగా అరుస్తోంది! గొంతు చించుకుని అరుస్తోంది!!

కామేశ్వరరావు వులిక్కిపడ్డాడు.

కామేశ్వరరావు కాలికి కొబ్బరిడొక్క తాడు తగిలింది. తాడు కొన ఒకటి సరస్సులో తేలుతోంది. కొనపట్టుకు లాగాడు. రాలేదు. క్రింద యేదో బరువు కట్టివుంది. కామేశ్వరరావు ఈదుతోనే కొసపట్టుకొని అతికష్టం మీద ఒడ్డుకు లాగాడు. నీటిలో కలకలి కదిలింది.

శివరామయ్య తెచ్చిన కొబ్బరి డొక్క తాడు!

కలకల కదిలినవి ఇనుపదిమ్మలు!

కామేశ్వరరావు ఒడ్డుకు పరుగెత్తి తన కాటేజ్‌లో ప్రవేశించాడు. సునంద యింకా అరుస్తోంది. రెండవ బోట్ సరస్సులోకి బయలుదేరింది.

* * *

తెల్లవారుజాము అయిదు గంటలు!

"సునందా!" పిలిచాడు కామేశ్వరరావు.

సునంద కళ్ళు ఎర్రగా వుబ్బివున్నాయి. పోలీస్ యింటరాగేషన్ అయ్యేసరికి ఈ వేళయింది. శవాన్ని పోస్ట్‌మార్టం కోసం తీసుకెళ్ళారు పోలీసులు.

"రాత్రి శివరామయ్య, తడిబట్టలతో వచ్చాడు కదా!" అడిగాడు కామేశ్వరరావు.

సునంద తలూపింది.

"సరస్సులో తాడూ ఇనుప దిమ్మలూ కనిపించాయి."

తన ప్రక్కలో బాంబు పడినట్టు చూసింది సునంద.

"పద! చూద్దాం!" కామేశ్వరరావు లేచాడు.

పడవ యాక్సిడెంటులో శివరామయ్య మరణించినట్టు నిర్ధారణ కావడంతో దీపాలతో ఆ ప్రాంతం పట్టపగలు లాగా వుంది.

సరస్సులో మెల్లగా కెరటాలు వస్తున్నాయి.

కామేశ్వరరావు ముందుకు ఒంగి తాడు అందుకున్నాడు. బలంగా ఒడ్డుకు లాగాడు. నీటి పైభాగానికి పువ్వుల గౌను తేలుతోంది. క్రమంగా మొహం నీటి భాగానికి వచ్చింది.

సునంద కెవ్వున అరచింది.

కామేశ్వరరావు వెనక్కి పడిపోయాడు.

లిలీ కళ్లు వాళ్ళని చూడటం లేదు. పగిలిన పత్తికాయల్లాంటి ఆ కళ్ళు వుబ్బిపోయిన మొహంలో నిర్జీవంగా అతుక్కుపోయి వున్నాయి.

—ఐపోయింది—